

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 13 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Bremen – Niemcy) – X GmbH & Co. KG/Finanzamt Bremen

(Sprawa C-431/21) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Swoboda przedsiębiorczości i swoboda świadczenia usług – Podatek dochodowy od osób prawnych – Ustalenie podlegającego opodatkowaniu dochodu spółek – Transakcje dotyczące stosunków z zagranicą – Obowiązek w zakresie dokumentacji podatkowej dotyczącej stosunków handlowych między osobami pozostającymi w stosunku współzależności – Oszacowanie i zwiększenie podlegającego opodatkowaniu dochodu z tytułu sankcji]

(2022/C 463/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Bremen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X GmbH & Co. KG

Strona przeciwna: Finanzamt Bremen

Sentencja

Artykuł 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, iż nie sprzeciwia się on przepisom krajowym, zgodnie z którymi podatnik, po pierwsze, podlega obowiązkowi w zakresie dokumentacji dotyczącej rodzaju i treści, a także podstaw ekonomicznych i prawnych ceny i innych warunków handlowych transgranicznych transakcji handlowych zawieranych przez niego z podmiotami, które pozostają z nim w stosunku współzależności, kapitałowym lub innym, umożliwiającym temu podatnikowi lub owym podmiotom wywieranie rzeczywistego wpływu, i które, po drugie, na wypadek naruszenia tego obowiązku przewidują nie tylko istnienie wrzuszalnego domniemania, że dochody tego podatnika podlegające opodatkowaniu w danym państwie członkowskim są wyższe niż jego zadeklarowane dochody, przy czym administracja podatkowa może dokonać oszacowania na jego niekorzyść, ale także nałożenie dodatkowego zobowiązania podatkowego w wysokości stanowiącej równowartość co najmniej 5 % i co najwyżej 10 % obliczonej dodatkowej kwoty dochodów, przy czym minimalna kwota tego zobowiązania wynosi 5 000 EUR, chyba że niedopełnienie tego obowiązku jest usprawiedliwione lub uchybienie jest niewielkie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 401 z dnia 4.10.2021.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 13 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Liberty Lines SpA/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

(Sprawa C-437/21) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Transport – Rozporządzenie (EWG) nr 3577/92 – Artykuły 1 i 4 – Rozporządzenie (WE) nr 1370/2007 – Artykuł 1 – Bezpośrednie udzielanie zamówień na świadczenie usług publicznych – Usługi publiczne w zakresie szybkiego pasażerskiego przewozu morskiego – Zrównanie z usługami transportu kolejowego drogą morską]

(2022/C 463/15)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Wnosząca odwołanie: Liberty Lines SpA

Druga strona postępowania: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

przy udziale: Rete Ferroviaria Italiana SpA, Blufferries Srl

Sentencja

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3577/92 z dnia 7 grudnia 1992 r. dotyczące stosowania zasady swobody świadczenia usług w transporcie morskim w obrębie państw członkowskich (kabotaż morski), a w szczególności art. 1 ust. 1 i art. 4 ust. 1 tego rozporządzenia,

należy interpretować w ten sposób, że:

stoi ono na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, którego przedmiotem jest zrównanie usług przewozu morskiego z usługami przewozu kolejowego, jeżeli skutkiem tego zrównania jest wyłączenie danej usługi z zakresu stosowania przepisów w dziedzinie zamówień publicznych, które mają do niej zastosowanie.

(¹) Dz.U. C 391 z 27.9.2021.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 13 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation – Belgia) – NY/Herios SARL

(Sprawa C-593/21) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 86/653/EWG – Artykuł 17 ust. 2 lit. a) – Przedstawiciele handlowi działający na własny rachunek – Rozwiązanie umowy agencyjnej przez zleceniodawcę – Świadczenie wyrównawcze na rzecz przedstawiciela – Świadczenie wyrównawcze – Świadczenie usług przedstawicielstwa handlowego w ramach podwykonawstwa – Prawo przedstawiciela handlowego działającego jako podwykonawca do części świadczenia wyrównawczego należnego głównemu przedstawicielowi handlowemu, odpowiadającej klienteli pozyskanej przez przedstawiciela handlowego działającego jako podwykonawca]

(2022/C 463/16)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący skargę kasacyjną: NY

Druga strona postępowania: Herios SARL

Sentencja

Artykuł 17 ust. 2 lit. a) dyrektywy Rady 86/653/EWG z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie koordynacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do przedstawicieli handlowych działających na własny rachunek

należy interpretować w ten sposób, że:

świadczenie wyrównawcze wypłacone przez zleceniodawcę głównemu przedstawicielowi handlowemu w związku z klientelą pozyskaną przez przedstawiciela handlowego działającego jako podwykonawca może stanowić znaczną korzyść dla głównego przedstawiciela handlowego. Niemniej zapłata świadczenia wyrównawczego na rzecz przedstawiciela handlowego działającego jako podwykonawca może zostać uznana za niezgodną z zasadami słuszności w rozumieniu tego przepisu, jeżeli ów przedstawiciel handlowy działający jako podwykonawca nadal działa jako przedstawiciel handlowy w stosunku do tych samych klientów i w odniesieniu do tych samych produktów, lecz w ramach bezpośredniego stosunku z głównym zleceniodawcą, i to w miejsce przedstawiciela handlowego, który wcześniej go zatrudniał.

(¹) Dz.U. C 502 z 13.12.2021.